

Vint-i-cinc anys de la UIB

La Universitat de les Illes Balears (UIB) va ser creada l'any 1978 pel consell de ministres. Al llarg d'aquest quart de segle ha anat convertint-se en una realitat física (el campus), acadèmica (17.000 titulats), social (nombrosos empresaris, polítics, periodistes, intel·lectuals... d'avui s'han format a les seves aules) i, sobretot, en una referència per al conjunt de Balears.

Va ser el 18 de març de 1978 quan el BOE va publicar la disposició ministerial per la qual es creava la *Universidad con sede en Palma de Mallorca*. En els primers anys resolva la manca de nom propi amb la catalanització de la referència oficial. Hagueren de passar set anys més perquè, amb els primers estatuts propis, la innominada universitat es convertís, ara ja sí, en la Universitat de les Illes Balears, el 1985.

Aquell 1978 es concretà la vella aspiració de la recuperació de la universitat, perduda a principis del segle XIX. Es creà una comissió gestora de la Universitat, presidida per Antoni Roig, primer rector, que des de 1978 fins el 1982 dirigí les primeres passes.

Però havia de ser precisament a partir de les primeres eleccions a rector, 1982, quan s'anà forjant l'actual UIB. Hi havia molta expectació per veure qui seria el màxim responsable electe. No debades es posaven a debat els models diferents sobre què i com havia de ser la futura UIB. Gairebé tothom donava per fet que guanyaria les eleccions el catedràtic de Geografia Bartomeu Barceló, un humanista que aspirava a crear físicament la UIB dins el centre urbà de Palma. Però per a sorpresa de tothom vencé en la cursa electoral el desconegut matemàtic Nadal Batle, que tenia una idea diferent, més acostada al tipus de campus nord-americà. Aprofitant que a la rodalia de Palma ja hi havia una facultat, la de Ciències, s'hi acabà construint tot el campus. Així, al llarg dels anys de mandat del rector Batle, la UIB adquiriria la fesomia que té ara. A poc a poc, la Universitat creixia, tant físicament com intel·lectualment i acadèmicament. En aquests vint-i-cinc anys 17.000 balears s'hi han llicenciat o diplomats.

El 1995 el rector Batle, enmig d'una agra polèmica i amb greus problemes de salut –poc després va morir– va dimitir i va convocar eleccions. Les guanyà Llorenç Huguet, sota el mandat del qual el campus ha continuat desenvolupant-se i la UIB convertint-se en una referència social per a totes les Illes: el 1996 es posaren en funcionament les dues extensions universitàries a Menorca i Eivissa, i l'any següent es començà a apostar pel Campus Extens, l'oferta d'ensenyament universitari a través d'Internet que redueix la presencialitat de l'alumne. D'altra banda, Huguet impulsà un procés de *tranquil·lització* de la UIB, de manera que les velles polèmiques –internes, polítiques i mediàtiques– que sacsejaren els últims anys del rector Batle, s'esvaïren ràpidament. Els vuit anys d'Huguet acaben ara mateix, perquè l'encara rector ha

P. CARMONA / JOAN CELIA

estat nomenat president de la Caixa d'Estalvis, Sa Nostra, i s'han avançat uns mesos –sobre el calendari previst– les eleccions. La UIB, doncs, en l'any del seu primer quart de segle, afronta unes eleccions –l'abril– que marcaran una nova etapa.

L'aniversari. L'equip rectoral no ha celebrat l'aniversari amb grans esdeveniments. Ha estat més aviat una commemoració dirigida, sobretot, a llançar el missatge de l'articulació de la Universitat en el teixit social, empresarial, polític, intel·lectual i cultural balear. S'han publicat anuncis de llicenciats i diplomats durant aquests anys que ara ocupen llocs de rellevància, alguns més coneguts públicament que d'altres: polítics (com el president Francesc Antich entre molts d'altres), empresaris, periodistes, escriptors, professors... I les intervencions de l'encara rector Huguet han seguit la mateixa línia: la UIB com a institució de referència que neix de la

societat balear i a la qual serveix des de fa vint-i-cinc anys.

L'acte oficial de commemoració es va celebrar al campus el dia 18 de març. La significativa assistència de tot de personalitats balears (polítics, empresaris, intel·lectuals, banquers...) donà més èmfasi a l'objectiu de la commemoració. El rector Llorenç Huguet féu un repàs a la història universitària balear, iniciada el segle XV, per concloure que la UIB ha estat un esforç i una il·lusió compartida per milers de persones des que en els anys cinquanta del segle XX un grapat d'intel·lectuals començaren a pensar en la idea de la recuperació universitària que s'havia perdut, per un decret del Govern central, l'any 1829.

Una lluita llarga que cristal·litzà finalment aquell 18 de març de 1978 quan, per fi, Balears recuperà la seva universitat.

A la pàgina del costat, entrada al campus de la UIB, situat a la rodalia de la ciutat de Palma. Dalt, els rectors de la UIB Nadal Batlle (esquerra, entre 1982 i 1995) i Llorenç Huguet (dreta, de 1978 al 2003). Batlle impulsà la construcció del campus que Huguet ha finalitzat. Fins ara, la UIB ha finalitzat 17.000 universitaris il·lencs.

Miquel Payeras